

**KRISTAUS
KARALIAUS
LAIVAS**

**TĖVŲ, MARIJONŲ,
BENDRADARBIŲ,
SAVAITRAŠTIS**

V SEKMADIENIS PO VELYKŲ

Evangelija

Jon. 16, 23 - 30

ANUO metu: Kalbėjo Jėzus savo mokytiniais: iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis duos jums. Iki šiolei jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas. Aš tai jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kada jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jūs prašysite mano vardu; aš nesakau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus dėl to, kad jūs mane mylėjote ir tikėjote, jog aš nuo Dievo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį, vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klaustų, todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

Lekcija

Jok. 1, 22 - 27

MYLIMIAUSIEJI: Būkite žodžio vykdytojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne vykdytojas, tas panašus į žmogų, kuris žiūri į savo gimtą veidą veidrodyje: jis pasižiūrėjo į save ir nuėjo ir tuojau užmiršo, kokis buvo. Kas gi atsidėjęs įsižiūri į tobulą laisvės įstatymą ir jo laikosi, tas pasidarė ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykdytojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs pamaldus ir nesuvaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas pamaldumas Dievo ir Tėvo akivaizdoje yra toks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

A. TYRUOLIS

MOTINĖLEI

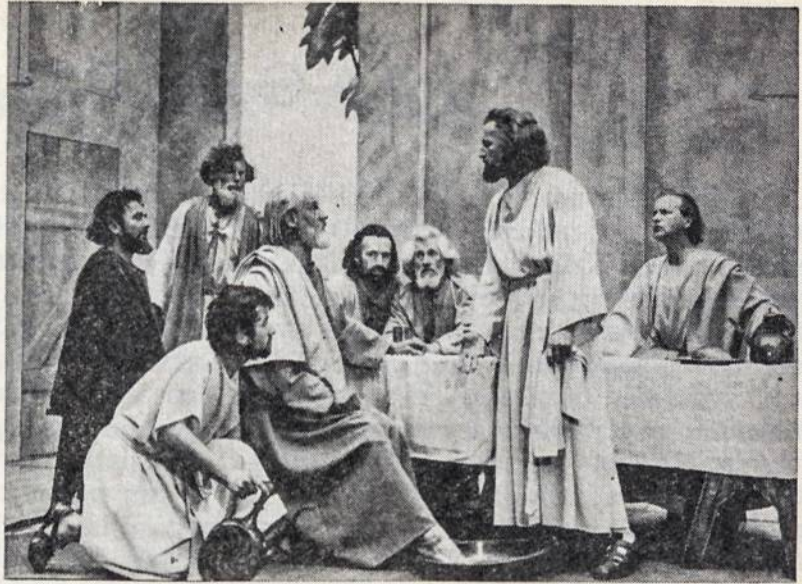
*Tu mieliausia ir brangiausia,
Daug kentėjusi vargų:
Vienu tik tavo meilė klausia,
Kai bus liūdna ir sunku.
Nešė audros, šiaurūs vėjai
Mums smūgius vis skaudesnius:
Ašara gailia lydėjai
Vaiko tolstančius žingsnius.*

*Betgi kas lydės jo kelią,
Kai užmerksi tu akis
Amžinai? "Brangus vaikelv",
Kas tada bepasakys?
Šauks Danguis jis Motinėle
Būti vietoje tavęs:
Kai jam širdį bus sugėlę,
Ji iš sielvarto išves.*

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: 3.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

KRISTAUS IR BAŽNYČIOS TARNAI

KILNIOSIOS SIELOS

Nuolatos girdime

apie tikėjimo persekiojimą Lietuvoje. Visus mus neseniai sukrėtė žinia apie vyskupo Julijono Steponavičiaus ištrėmimą iš savo vyskupijos ribų. Šitokiose sąlygose Lietuvoje negali bręsti dvasiniai pašaukimai. Mūsų pareiga būtų juos brandinti šioje šalyje, kur tiek daug lietuvių.

Paušaukimai į dvasinį luomą

yra didelė Dievo malonė žmonijai, tautai, šeimai. Dievas visais laikais ir iš visų tautų kviečia sielas į dvasinį bei vienuolinį gyvenimą, į artimesnę vienybę su Juo, žadina pasiaukoti Jam ir dėl Jo kitiems. Tad kodėl šiuo laiku mūsų tarpe pašaukimai toks retas dalykas?

Sunku tikėti,

kad Pjūties Viešpatys nebešauktų pakankamai jaunuolių dirbti Jo Vynuogyne. Pašaukimų yra, bet trūksta tinkamų sąlygų jiems brandinti. Gyvenimo patogumai ir išsiblaškimai veikia pašaukimus kaip stabdis — nustelbia Dievo balsą jaunuolio sieloje.

Ypač lietuviški vienuolynai

jaučia pašaukimų trūkumą — skaičius pašaukimų iš lietuviškų šeimų kasmet mažėja. Lietuviai, seniau atvykę į šį

kraštą, išaugino daug pašaukimų, pastatė bažnyčių, jų tikėjimo dvasia buvo stipri; bet neseniai atvykę tremtiniai, skaudžiai išgyvenę karo pasėkas ir savos žemės netekimą, dar nėra pilnai įsijungę į normalų krikščionišką gyvenimą, kuris paprastai yra geriausia dirva pašaukimų daigams bręsti.

Turime padėti

vieni kitiems suprasti ir įvertinti didį pašaukimų reikalingumą. Visų mūsų krikščioniška pareiga — šeimoje, mokykloje, visuomenėje — sudaryti tinkamas sąlygas jaunimui išvelgti į savo vidų ir atpažinti Dievo įdiegtą pašaukimo sėklą. Dažnesnis dalyvavimas šv. Mišiose ir Komunijos priėmimas, uždaros rekolekcijos, bendras rožančiaus ir kitų maldų kalbėjimas šeimoje, artimo meilės darbų praktikavimas — tai geriausios priemonės pašaukimams ugdyti ir brandinti.

Pasauliui reikia

gerų krikščioniškų šeimų, tokių tėvų ir motinų, kurių rūpesčiai būtų ir Kristaus rūpesčiai, kurie dosniai ir nuolat melstūsi ir būtų pasiruošę net paaukoti savo šeimos narius Jo tarnybai.

“Melskite tad pjūties Viešpatį siųsti darbininkų į savo pjūtį”

(Mat. 9:38).

PAGUNDOS

Kaip Kristaus mokiniai, taip ir visi tikintieji yra bandomi, nes jie taip pat yra to paties Kristaus mokiniai. Žmonės yra bandomi gyvenimu ir jo įvykiais, tose pačiose sąlygose, kuriose jie gyvena ir veikia. Dažnai jie yra bandomi net šventais dalykais, kaip tikėjimo tiesomis, pamaldomis ar net pačiais kunigais. Netikėtai pradeda žmogų erzinti kokia nors tikėjimo tiesa, kokios nors pamaldos arba paties kunigo asmuo, ar jo elgesys, — tie dalykai, kurie primena Kristu. Laimingas žmogus, jei jis laiku susivokia ir tas pagundas numeta šalin. Tačiau dauguma žmonių pasiduoda sukeltam pagundos jausmui, meta savo tikėjimą, neina į bažnyčią, užsidaro savyje nuo žmonių, ir pasidaro net aštrūs tikėjimo ir Kristaus priešai. Jie mano, kad tuo kažką pagąsdins, kažkam atkeršins ar kažką, ko patys nežino, nubaus. Tačiau, išskiriant pačius save, niekam daugiau neatkeršina, nieko nenubaudžia ir nieko nepagązdina, tik pakenkia savo sielai ir pasitarnauja piktai dvasiai, kuri, pasinaudodama žmogaus puikybe, labai pigiai jį pasigauna. Juk daug yra netikinčių žmonių tik dėl to, kad jie kada nors susipyko su kunigu, ir dėlto dabar skaito save bedieviais. Kur žmonių protas? Jie tik parodo savo dvasinį menkumą ir visišką nesupratimą antgamtinio gyvenimo, kuriam yra sukurti ir pašaukti. Juk kunigų yra daug, nenorėdamas vieno, gali susirasti sau kitą, o Kristus ir į Jį tikėjimas yra vienas. Netekęs jo, kito nebesurasi.

Pagundų prasmė ir kova su jomis

Apaštalas Jokūbas rašo: “Mano broliai, nejunkite tikėjimo į mūsų garbės Viešpatį Jėzų Kristų su žiūrėjimu asmenų” (Jok. 2:1). “Palaimintas žmogus, kuris kantriai kenčia mėginimą, nes kada bus ištirtas, gaus gyvenimo

vainiką, kurį Dievas pažadėjo jį mylintiems” (Jok. 1:12).

Šv. Apaštalas mus vadina Kristus broliais, nes mes jais ir esame. Tačiau Kristus, iš didelės meilės mums, leidžia atsirasti bandymams, kad jų ugnimi apvalytų mūsų tikėjimo ir meilės dorybes nuo mūsų žmogiškų priemaišų ir jas padarytų tyrias kaip auksą. Bandymų ugnis tiria mūsų tikėjimą ir pasitikėjimą Kristumi, kaip ji tyrė ir apaštalus. Ir juo žmogus aukščiau pastatytas, juo jis labiau bandomas.

Sen. Įstatyme Juozapas, kuris turėjo išgelbėti Izraelį, buvo savo brolių parduotas į Egiptą. Egipte — karalienės gundytas, kalėjime kankintas, žmonių užmirštas. Ir tik visuose bandymuose pasirodęs teisingas ir ištikimas Dievui, Juozapas buvo padarytas visų Egipto karaliaus turtų valdytojas ir dalintojas, ir garbingiausias asmuo po karaliaus visoje Egipto karalystėje. Visi šv. kankiniai savo kantrybe, ištverme ir mirtimi paliūdiavo savo ištikimybę Kristui. Šv. Petras, pirmasis Kristaus vietininkas žemėje, nuteistas mirti už Kristų ant kryžiaus, laikė save nevertu mirti, kaip Kristus mirė, ir prašė jį prikalti prie kryžiaus žemyn galva.

Ir kodėl Jėzaus reiktų išsižadėti, ar ant jo pykti? Ką jis blogą padarė? Jis nieko nepaniekino, nieko nenuskriaudė, nieko nuo savęs nepavarė ir nieko neįžeidė, — šitie yra piktų žmonių darbai. Jėzus ant nieko nepyksta, visiems dovanoja ir už visus meldžiasi pas savo dangiškąjį Tėvą. Jis nieko neskelbė, ko ir pats nevykdė: “Bet jums, kurie klausote, aš sakau: “Mylėkite savo neprietelius, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia. Laiminkite tuos, kurie jus keikia ir melskitės už šmeižiančius jus”. (Luk. 6:27). “Jūs verčiau mylėkite savo neprietelius, gera darykite ir skolinkite

GERAS ŽODIS

IŠGELBĖJO SIELĄ

Tai buvo So. Bend, Ind. prieš keleta metų. Pasakoja Liudvikas Norris apie savo patirtį, kaip geras žodis išgelbėjo seno bankininko sielą.

Notre Dame Universiteto lankytojai ir radio valandėlės vedėjai sutarė prieš aštuonerius metus vykti rekolekcijų laikyti pas tėvus trapistus. Jos jiems labai patiko. Įėjo paprotyn, kad kas metai pora autobusų vykdavo susitelkimo dienų praleisti.

Prieš išvykstant kartą 65 vyrams rekolekcijų, L. Norris užėjo Kluban. Tuo tarpu atėjo į pensiją išėjęs bankininkas Claude Jackson.

— Klausyk, ponas Claude, — tarė Liudvikas: — rytoj vykstu rekolekcijų su dviem vyrų autobusais: yra tai biznierių ir profesionalų grupė. Vykstame į Gethsemani. Ar norėtum su mumis pasivėžyti?

— Žinau, kad man nepadarys nieko bloga, — ramiai atsakęs Claude: — o gali ką nors gera duoti. Nėsu pastovus

nieko iš to nesitikėdami. Tuomet jūs užmokestis bus gausus, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai; nes jis maloningas nedėkingiems ir piktiems" (Luk. 6:35).

Palaimintas tas žmogus, kuris sunkumų ir bandymų valandose nebėga nuo Jėzaus, bet dar arčiau prie jo eina ir glaudžiasi. Jis duos jam pagelbos sunkumus nugalėti. Malda ir ypač atgailos sakramentas, per kurį pats Jėzus prabyla kunigo lūpomis į prislėgtą sielą ir ją ramina. Tiesa, čia jis neparodo savo kentėjimų randų, kaip parodė apaštalui Tomui, bet jis duoda save mano sielai. Jo meilė yra nepalyginamai didesnė už visus matomus stebuklus. "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsinkinti ir aš jus atgavinsiu" (Mat. 11:28).

bažnyčios lankytojas nuo daugelio metų, ir aš nejaunėju. Mane ima smalsumas, kas gali paskatinti tiek daug darbščių vyrų tokiai savaitgalio kelionei? Gerai, ir aš važiuosiu. —

Claude Jackson atrado naują pasaulį

Kaip paprastai, svečių priėmėjas aprodė naujai atvykusiems vienuolyną. Claude pamatė mažus vienuolių kambarius su šiaudų čiuziniu ant medinių lentų vietoj lovos. Apžiūrėjo mažai dabintų lentų karstą, kuriame bus laidojamas miręs vienuolis.

Tai padarė C. Jacksonui nemažą įspūdį. Jis sekė konferencijas susijaudinęs. O vedėjas kalbėjo apie paprastus dalykus: Koks mano gyvenimo tikslas? Kur aš būsiu per visą amžinybę? Ką aš darau, kad savo sielą išganyčiau? Kaip aš sunaudoju Dievo teikiamas malones ir dovanas? Ar naudojuosi Išganytojo paliktomis priemonėmis save išganyti?

Į tuos klausimus įsigilino senas bankininkas, ieškojo sau aiškaus atsakymo.

Kai vienuoliai 2:30 val. nakčia suėjo kalbėti brevijorių, ir C. Jackson su kitais nuėjo pasiklausti giesmių ir dalyvauti jų maldose. Buvo šaltoka. Teko apsilvilti paltais.

— Šie vyrai, — tarė Claude Jackson: — žino, ką daro. — Jis buvo labai patenkintas rekolekcijomis ir kitais metais nei nekviečiamas nuvažiavo. Susipažino arčiau su tėvu Jeronimu Wilsonu, Notre Dame universiteto viceprezidentu, kuris taip gi ten laikė rekolekcijas.

Sugrįžus jam iš Gethsemani, pajuto gavęs širdies smūgį. Tuo pat pasikvietė kun. Wilsoną, atsiminęs rekolekcijų vedėjo patarimą, kas darytina staiga susirgus, kad pasiruošus sutikti savo Viešpatį ir Dievą. Claude Jackson paprašė jį pakrikštyti, nes jis buvo ne-

ŽALIAS MEDIS

Iš italų kalbos vertė Dr. P. Mačiulis

(Pagaiga)

Nieko, Jėzau, vadinamas Kristumi, šalia savęs nebeturi. Šitie kareiviai, kurie tau ruošia klaikų patalą, tie galvažudžiai, kurie įžeidinėja tave, ši šunų gauja laukianti tavo kraujo, yra tiktai iš didelio Dievo šešėlio išslinkę šešėliai. Esi pats vienas, kaip vienas buvai naktį. Ir tau nežiba ta saulė, kuri kaitina sprandus tavo žudytojų. Nebeturi prieš save nei vienos dienos, nebeturi prieš save kelionės, tavo klajonės pasibaigė; pagaliau, tu galėsi pasilsėti: ši akmeninė kaukuolė yra paskutinis tavo kelio perėjimas. Čia po poros valandų tavo pavergta dvasia išskris iš kalėjimo.

Dieviškoji malda

Žmogiškas Dievo veidas blyksi lediniu prakaitu. Jo galvoje skamba kas-

krikštytas. Išpažino priėmęs ir tikęs Dievo apreikštas tiesas ir kad nori būti Bažnyčios narys.

Kunigas Wilsonas ligonį pakrikštijo ir suteikė jam pirmąją šv. Komuniją kaip Viatiką. Sustiprėjęs dvasia, nuriėjęs sąžinėj ir susivienijęs šv. Komunijoje su V. Jėzumi, sulaukė jis rytojaus ir mirė, gerai pasiruošęs mirčiai.

Nuo visų darbų ir reikalų verta protarpiais išsilaisvinti ir susitelkimo dienomis atsakyti į tuos klausimus, į kuriuos atsakė Claude Jackson; verta pasiūlyti ir kitiems laikyti rekolekcijas.

Geras žodis ir pavyzdys padaro kito sielai daug naudos, nes ji pradeda bendradarbiauti su Dievo teikiama malone.

K. A. M.

tuų smūgiai, lyg jais būtų daužomas. Saulė, kurią jis taip mėgo, kaip teisingojo Tėvo paveikslą net ir neteisiesiems, dabar akina jo akis ir dirgina akių blakstienas. Jaučia nusilpimą visame kūne, virpėjimą ir poilsio troškimą, visa siela jis tam priešinasi — ar gi nebuvo pažadėjęs kentėti tiek, kiek buvo reikalinga, ligi galo? — ir tuo pačiu metu jam atrodo, kad jis daug karštesne meile myli tuos, kuriuos palieka, net tuos, kurie ruošia jam mirtį. Ir iš gilumos sielos, tarsi nugalėjimo giesmė ant sužaloto ir sukruvinto kūno, iš jo lūpų išsiveržia žodžiai, kurių niekadose neužmiršime:

— Tėve, atleisk jiems, nes nežino ką daro!

Joks prašymas už šitą dieviškesnis nepakilo į dangų nuo to laiko, kai žmonės gyvena ir meldžiasi. Tai ne žmogaus malda, bet Dievo į Dievą. Žmonės, kurie net nekaltumo neatleidžia nekaltiems, prieš tai niekadose negalėjo įsivaizduoti, kad galima prašyti atleidimo tiems, kurie mus žudo, — sąlyginio atleidimo dėl nežinojimo, bet visuomet neapsakomai viršijančio įgimtą žmogaus pajėgumą, kai jis nėra sukeltas malonės arba pakeistas, sekant Kristaus pavyzdžiu.

Nežinojimas

Nes nežino ką daro. Atleidimo pagrindas aprėžia dydį, bet jis yra būtinas negalimumo atleisti atžvilgiu, be jokio gailėsčio laido tiems, kurie sąmoningai daro bloga. Žmonių nežinojimas yra toks neribotas, kad mažiausia bū-

na tokių, kurie tikrai žino tą, ką jie daro. Kitų pamėgdžiojimas, įprotis, aistros, kurios gimsta ir jieško pasitenkinimo sudrumstame kraujuje, yra tie veiksniai, kurie yra mūsų darbų akstinas. Mūsų valia net ir tuomet nusilenkia, kai davinėja įsakymus; sąžinė tik gale pasireiškia, kada belieka pelenai ir negarbė.

Jėzus mokė to, ką privalėjo žinoti, bet kiek gi buvo tokių, kurie žinojo? Net ir saviškiai, tie vienintėliai, kurie žinojo, kad Jėzus yra Kristus, buvo pavergti baimės netekti tos paskutinės gyvenimo išvakarės; ir pabėgdami, jie parodė, kad nežinojo to, ką darė. Tuo mažiau nežinojo farizėjai, bijodami savo pirmenybių netekti. Raštų žinovai, privengdami savo privilegijų nustoti, turtuoliai, nusigandę savo pinigų netekti, Pilotas, bijodamas nustoti savo tarnybos — ir juo labiau žydai, užsiundyti savo vyresnybės ir kareiviai, savo vyresniems klusnūs. Niekas iš jų nežinojo, kas yra Kristus, kam jis yra atėjęs, ir už ką pasmerktaš mirti. Kaikurie apie tai sužinos, tačiau pervėlai; sužinos paskutinį kartą, tarpininkaujant tam, kurį štai dabar žudo.

Meilė priešams

Jis dabar, prieš pat savo mirtį, patvirtino dieviškąjį ir sunkiausį pamokymą — meilę priešams — ir gali ištiesiti plaktuko smūgiams savo rankas.

ATIDAVIAU MARŠKINIUS

Iš kunigo dienoraščio

Tolimuose Pietuose, Čilėje, klebonijos raštinėje patarnauju žmonėms įvairiuose reikaluose. Įeina vyras ir paprašo pinigų. Jo išvaizda ir kalba aiškiai rodė, kad jis vienas iš tų, kurie nenori dirbti, o leidžia dienas elgetaudamas. Nesunku buvo nuspėti, kad jis ir išgeriti mėgsta. Nutariau daug nesikalbėti, nes vistiek ne ką gelbės. Tačiau ir pinigų nemaniau duoti.

— Žinai, mielas, — tariu, — eiki į Katalikų Šalpos centrą. Ten gausi rei-

Kryžiai jau sustatyti: dabar juos apkamšo akmenimis, kad neišvirstų nuo sunkumo, tarpeklius užpila žeme, kojomis ją apmindžiodami.

Jeruzalės moterys prisiartina prie pasmerktojo su taure. Tai yra vyno, smilkalo ir miros mišinys pasigailėjimo, budelių išgalvotas sąmonei apmarrinti. Tie patys, kurie sukelia kančias, tarsi, norėdami parodyti tariamąjį pasigailėjimą paskutiniu pasityčiojimu, mano, kad sumažindami kančios lašelį, turi juo didesnę teisę priversti savo auką išgerti kančių taure ligi dugno. Tačiau Jėzus, pridėjęs prie lūpų gėrimą kartų kaip tulžis, atstumia taure nuo savęs. Vietoj šito suraminamo vyno būtų mielai priėmęs vienintėlį paguodos žodį, bet tą dieną tesugebėjo tokį žodį jam pasakyti vienas iš galvažudžių, kuriuos nuvilko draug su juo į kaukolės iškilumą.

Smilkalas ir mira neturėjo to kvapo to smilkalo ir tos miros, kurią jam atnešė tvartan, iš Tolimųjų Rytų atėję Magai (Trys Karaliai). Ir vietoj aukso, nušviečiančio nešvarų tvarto prietamsi, žvilga pilkos geležinės vynys, kurios neužilgo krauju nusidažys. Ir tas vynas, kuris atrodė lyg užnuodytas, tiek buvo kartus, kad jo negalėjai lyginti su Kanos vestuvių pokylio žvilgančiu vynu, ir tai nebuvo tas vynas, kurį gėrė vakar dienos vakare, juodas ir šiltas kraujas, bėgęs iš žaizdos.

kalingą pašalpa. Štai tau adresas.

Žmogus išėjo murmedamas. O aš pasijutau labai nesmagiai.

— Turėjau aš jam duoti nors keletą centų. Juk labai negražu, kad kunigas atstumia pagelbos prašantį. Tegu jis ir apgavikas būtų, girtuoklis ir bet kokios pašalpos nevertas. Bet Kristaus vardu juk keletą centų galėjau duoti. Ir kodėl aš taip pasielgiau? Jei Išganytojas mano vietoje būtų buvęs, ar jis būtų tą valkatą be jokios pagelbos išsiuntęs?

Tokių minčių kankinamas staiga

Kard. J. H. Newmanas

Mano Gyvenimo Apologija

Vertė kun. V. Bagdonavičius, MIC.

(10)

Evangeliškoji laisvė ir apytikrumai

Pavyzdžiui Keble mielai cituodavo psalmės žodžius (32, 8—9) "Aš tave lydėsiu savo akimis. Nebūk nei kaip arklys, nei kaip mulas, kurie neturi proto ir kuriuos tu suvaldai kamanomis ir žąslais, kai jie nenori tave sekti." Šitoks yra jo požiūris į skirtumą tarp vergo ir draugo ar sūnaus. Draugams nereikia įsakmaus liepimo. Gerai pažin-

padariau ryžtą: dabar jei kas ateitų ir kad ir marškinių paprašytų, duočiau. Tegu tik pasitaiko proga. Turiu atitaisyti aną poelgį.

Nepraėjo nė penkiolika minučių, o durų skambutis pranešė, kad kas nori įeiti. Nueinu atidaryti durų. Prie durų stovįs vyras atskleidė savo apiplyšusį švarką ir tarė.

— Matai, kunige, neturi marškinių. Ar galėtum duoti man marškinius?

— Marškinius?! — Gerai, palauk truputį.

Didžiai nustebeš, ale su džiaugsmu, nuėjau į savo kambarį, paėmiau marškinius ir nunešiau bemarkiniui. O kaip smagu buvo duodant pasakyti: "Nešiok sveikas!"

Man ta marškinių pamoka visada stovi prieš akis, kai koks vargšas paprašo išmaldos, o aš manau, kad jis tik valkata ir nevertas pašalpos. Nors kelta centų, sakau, reikia duoti. Artimo meilė nevisada žiūri proto išvedžiojimų.

Titas Narbutas

dami kalbantįjį, jie supranta net pusiau žodžiu pasakytas jo mintis ir, iš meilės jam, jie atspėja jo norus. Dėl to savo eilėraštyje, skirtame šv. Baltramiejaus dienai jis kalba apie "Dievo žodžio akį." Išnašoje jis cituoja Miller, į iš Worcester kolegijos, kuris, kalbėdamas apie šv. Rašto jėgą Bompton paskaitose, sako, kad "ta akis yra panaši į portreto akį, kuri, nors vienoje pozicijoje yra į mus nukreipta, tačiau mes ją galime nukreipti kur norime."

Šią Keblės iškeltą mintį aš toliau vysčiau vienoje iš pirmųjų "Laiko studijų". Aštuntoje iš jų aš rašiau: "Evangelija yra laisvės įstatymas. Čia su mumis yra elgiamasi, kaip su sūnumis, ne kaip su tarnais. Ji mus nepavergia formalaus įsakymo paragrafui, bet kreipiasi į mus, kaip į tuos, kurie myli Dievą ir nori jam būti geri."

Aš ne tik nesipriešinau šiam požiūriui, bet juo pasinaudojau sau pačiam. Man tik nepatiko, kad Keble nėjo iki pačių problemos šaknų. Šis požiūris yra gražus ir religinis, tačiau jis nebuvo privestas net iki loginės jo prasmės. Aš bandžiau šį požiūrį papildyti savo paties svarstymais, kurie yra įpinti mano universitetiniuose pamoksluose, abiejose studijose apie stebuklus ir studijoje apie mokslo išsivystymą. Mano minties eiga buvo šitokia: absoliutinis tikrumas, kurį mes galime įsigyti apie prigimtines teologines tiesas¹⁴) ir apie apreiškimo faktą, yra padarinys susirinkusių ir susipynusių apytikrumų. Bet taip yra dėl to, kad tokia yra mūsų

proto konstrukcija ir tokia buvo mūsų Kūrėjo valia. Tikrumas yra protavimo savybė, o tikrybė yra prielaidos savybė. Apytikrumai, kurie patys nepasiekia loginės tikrybės, gali sužadinti žmogui protavimo tikrumą. Tokiu būdu įgytas tikrumas gali prilygti griežčiau siam tikrumui, pasiektam mokslinių įrodinėjimų keliu. Tokį tikrumą priimti kaikiuriems individams ir kaikiuriais atvejas gali būti dorinė pareiga. Kitiems individams ir kitose aplinkybėse šios dorinės pareigos gali nebūti.

Privatinio sprendimo reikšmė

Eikime toliau. Jeigu yra tokių apytikrumų, kurie gali sužadinti tikrumą, tai yra ir tokių apytikrumų, kuriais remiantis galima susidaryti tik nuomonę. Tam tikrais atvejais ir kaikiuriems asmenims gali būti pareiga susidaryti tik tam tikro tvirtumo ir atitinkamų pasekų nuomonę, kai didesnio tikrumo atvejuose, kada yra susitelkę daugiau apytikrumų, yra pareiga susidaryti tikrumą. Tai įvyksta pagal tai, ar mes esame daugiau ar mažiau tikri. Tai būtų lyg koki pritarimo laiptai, susidarą pagal tai, ar apytikrumai, susiję su koku faktu, pasidaro mums savi. Gali būti, kad jie pasieks tik kokios pamaldžios pažiūros vertę, ar religinio sėjimo vertę, ar gal būt jie pasieks tik tiek, kad tą spėliojimą ar nuomonę bus galima toleruoti kituose. Iš kitos pusės, gali būti atveju, kad iš to kils pareiga tvirtai tikėti ir išpažinti tiesą, daugiau ar mažiau suausta. Kitais vėl atvejais gali atsirasti pareiga netikėti, nepriimti to dalyko net kaip nuomonės ar spėliojimo. Gali iškilti pareiga netoleruoti net paties skelbiamo fakto, nes tai darant būtų pasiduodama lengvatikystei ar kokiai kitai moralinei blogybei. Tokia yra privatinio sprendimo reikšmė religiniame gyvenime. Tai yra privatinis sprendimas, bet tai nėra savivališkas sprendimas, padaromas pagal kieno užgaidą ar patikimą. Jis yra sąžiningas pasisakymas, susijęs su pareigos sąmone.

Stebuklai yra galimi

Panašūs mąstymai man davė naujos šviesos stebuklų klausimui. Jie mane paskatino peržiūrėti, ką aš apie juos buvau parašęs savo 1825—6 metų studijoje. Aš neprisimenu, kada tas pasikeitimas manyje įvyko, nei tų idėjų eilės, kuria jis atėjo. Kad įvyksta didelių stebuklų, tokių kaip šv. Rašte, pvz. prisikėlimas iš mirusių, tai yra faktas, kuris sudaro pagrindą principui, kad gamtos dėsniai gali būti jos Dieviškojo Autoriaus sulaikomi. Ir toliau, tai kas atsitiko vieną kartą, gali atsitikti ir vėl. Vadinasi, mintis, kad Dievas kada nors vėlesniais laikais gali stebuklingai įsiterpti į gyvenimą, yra tam tikra galimybė; mažių mažiausiai, tai nėra negalimybė. Stebuklingus pasakojimus dėl to reikia vertinti, atsižvelgiant į jų panašumą tiesai, jų tikslą, priemones, pobūdį, liudininkus ir aplinkybes, kuriose jie mums ateina. Ir atsižvelgiant į šias visas aplinkybes mes turime pareigą arba tikėti, arba susidaryti pažiūrą, arba toleruoti arba atmesti ir pasmerkti.

14) Prigimtinės teologinės tiesos yra tos, kurias mes galime pažinti be apreiškimo. Tokios tiesos yra pvz. kad Dievas yra, kad reikia daryti gera ir vengti bloga. Antprigimtinės tiesos yra tos, kurių be ypatingo apreiškimo negalime sužinoti, pvz. kad Kristus yra Dievo sūnus tikra to žodžio prasme.

.....

▼ Anglijoje veikia "Katalikų Pasi-teiravimų Centras" nuo 1954 m. Visi, kurie nori sužinoti ką katalikai tiki ir kitais religijos klausimais, gauna atsakymą laišku.

Per šešerius veikimo metus šis atsakymų centras gavo žinių, kad 6,503 klausėjai tapo katalikais. Manoma, kad yra daugiau, kurie nepranešė apie savo galutinį apsisprendimą.

▼ Pilipinų atstovų rūmų komisija pradėjo tirti, ar tiesa, kad Pilipinų universitetan įsiskverbė komunistai mokytojais.

NUOSTABIOJI ŠV. KATARINA SIENIETĖ

(Pabaiga)

Tai buvo tikra šeimyna, kurioj kiekvienas turėjo savo pareigas ir kurioj kiekvienas klausė "mamos" (taip jie vadino Katariną), nors šiaip gyveno kiekvienas sau, o kartu susirinkdavo tik protarpiais. Jų jausmus geriausiai išreiškia Tomas di Pietra: "Jos nušvitęs veidas ir šventa šypsena mus įtikino, kad niekas neturi tiek vertės kaip Dievo valios vykdymas". Katarina gi iš savo pusės savo pasekėjus mylėjo, juos laikė savo dvasios vaikais, kuriuos jai Dievas davė, kad jiems padėtų tobulybės kelyje. Ji sugebėjo skaityti jų mintis ir dažnai net žinojo jų pagundas, nors jie buvo toli nuo jos. Daugelis iš jos laiškų yra rašyti jos dvasiškiems vaikams. Net Katarinos motina Lapa, matydama savo dukters šventumą, pasivedė jos globai ir klaupusi prašydavo jos palaiminimo. Prieš mirdama Katarina nurodė savo dvasios vaikams, kaip jie turi toliau savo gyvenimą tvarkyti. Daugumai patarė stoti į įvairius vienuolynus. Nenorėdama palikti juos našlaičiais, pavedė savo dvasios tėvo Raimundo di Capua globai. "Dar kartą Jūs prašau", rašo ji savo laiške jam, "kad Jūs saugotumėte šią šeimą ir jai vadovautumėte, kad kaip tėvas ją išlaikytumėte meilėj ir tobuloj vienybėj, kad jie nepasimestų kaip avys be piemens. Tikiu, kad galėsiu jiems ir jums daugiau pagelbėti po mirties, kaip gyva".

Nusidėjėlių gynėja

Tačiau Katarina mielai bendravo ne tik su tais, kurie siekė aukštos tobulybės, bet mielai priimdavo ir nusidėjėlius, kurie dažniausiai jos paveikti, taisydavo savo gyvenimą. Sielų meilė ją buvo užkariavusi. Ji pati išsitarė savo nuodėmklausiu Raimundui, kad pats Kristus jai parodė, kokia graži yra žmogaus siela. Nuo to laiko ji beveik

visuomet suprasdavo dvasinį stovį kiekvieno, su kuriuo susitikdavo ir nepraleisdavo jokios progos pagelbėti sieloms. Jos dvasios tėvas Raimundas tvirtina, kad net jos ligoj, kai jos kūnas buvo visai išsisėmęs, "jei tik papuldavo proga suteikti Dievui garbės ar pagelbėti sieloms, ji ne tik atsiguldavo ir galėdavo vaikščioti, bet dargi su nuostabia jėga ir nerodydama jokio nuovargio, padarydavo daugiau, negu sveikieji. "Jos apaštalavimas buvo taip sėkmingas, kad net keturi dominikonai kunigai buvo skirti klausyti išpažinčių tų, kurie Katarinos paveikti nutarė taisyti savo gyvenimą. Ypač jai sekėsi išspręsti ginčus ir sutaikinti besikivirčijančius. Net atskiri miestai ją kviesdavo spręsti ginčus, iškilusius su kitais miestais.

Stigmatai

Šv. Katarina, panašiai kaip šv. Pranciškus Asyžietis, susilaukė iš Dievo ir skausmingos dovanos, būtent stigmatų. Kartą jai besimeldžiant prieš nukryžiuotą Kristų, staiga iš jo išėjo penki raudoni spinduliai ir pervėrė Katarinos rankas, kojas ir širdį; iš skausmo ji net nualpo. Žaizdas ji tik pati matydavo; tik po mirties jos ir kitiems pasirodė.

Popiežiaus ir visos Bažnyčios gynėja

Nors tai atrodo gana nuostabu, šv. Katarina, būdama menko išsilavinimo mergina, daug pagelbėjo popiežiui ir visai Bažnyčiai. Čia ją galima palyginti su šv. Joana Arkieta, kuri vedė kariuomenės pulkus. Pirmiausia šv. Katarina prikalbino pop. Grigalių XI-jį grįžti iš Avignono Romon. Tuo tikslu ji rašė jam laiškus, o pagaliau ir pati nuvyko pas jį į Prancūziją. "Išpildykite, ką prižadėjote", ji jam sakė nuvykusi. Taip ji jam priminė apžadą, kurį jis buvo padaręs, bet apie kurį niekam nebuvo kalbėjęs. Stipriai paveiktas šio nuosta-

baus Katarinos žinojimo ir jį laikydamas viršgamtišku ženklu, popiežius nutarė tuoj grįžti.

Po Grigaliaus XI-jo sugrįžimo Romon 1376 m. ir jo mirties 1378 m. Urbonas VI-sis buvo išrinktas popiežiumi. Jo laikais kilo taip vadinama Vakarų Schizma. Mat, prancūzai kardinolai, nepatenkinti nauju popiežium, išsirinko sau kitą Avignone, Klemensą VII-jį. Kadangi Urbono išrinkimas irgi nebuvo labai aiškus, daugelis tikinčiųjų nesusigaudė, katras yra tikras popiežius. Šv. Katarina nuo pat pradžių rėmė tikrąjį popiežių, Urbonj VI-jį, ir uoliai rūpinosi, kad visi krikščionys jam paklustų. Deja, tai įvyko tik po jos mirties.

Rašytoja

Nors Katarina iš mažų dienų ir nebuvo mokiusis rašto, jo greit išmoko suaugusi su ypatinga Dievo pagalba. Ji paliko ne tik daug įvairiausių laišku, bet taip pat ir visą knygą, vadinamą Šv. Katarinos dialogu. Palaimintasis Raimundas rašo, kad ji diktavo šią knygą šv. Dvasios įkvėpta. Pati šventoji taip rašo apie savo dvasiškąjį mokslą savo dvasios tėvui: "Būkite tikri, tėve, kad apie išganymo kelius iš žmonių nieko neišmokau; mūsų Viešpats Jėzus Kristus, mylimasis mano sielos sužadėtinis, mane pamokė savo įkvėpimais ir apsiareiškimais. Jis man kalbėjo kaip aš dabar kalbu su Jumis". Žmonės stebėjosi, iš kur Katarina sėmė savo mokslą. Kai kurie net manė, kad vienuoliai ją išmokino; nors, iš tikrųjų, buvo priešingai: vienuoliai daug ko iš jos išmoko. Net šiandien jos parašyta knyga skaitoma vienu iš klasikinių vekalų italų literatūroj.

Pamaldumas į šv. Katariną

Šv. Katarina sutiko mirtį, turėdama 33 metus. 1380 m. bal. 21 d. buvo pusiau paralyžuota, o po aštuonių dienų narsi kovotoja nurimo amžinai. Tuo metu ji kaip tik lankėsi Romoj. Todėl ir jos kūnas ten palaidotas.

Šv. Katarina dažnai yra vadinama

Misijonierių prašymas

Tėvų marijonų misijoms Argentinoje trūksta įvairių daiktų, ypač bažnytinių. Ten žmonės labai vargingai gyvena. Misijonieriai vietoje už darbą negali nei sau asmeninių, nei bažnytinių dalykų įsigyti. Užtai kreipiasi į Didžiąs Gerbamus Klebonus, Seseles Mokytojas, Gerbiamus tėvų marijonų Geradarus, Rėmėjus ir prašo pagelbėti marijonų misijai Pietų Amerikoje. Misijoms reikia keletos kielikų, arnotų, albu, kamžų, mišiolų ir bendrai visų kitų bažnytinių daiktų. Rosario misijai reikia rašomos mašinėlės, — ji labai yra reikalinga.

JAV vieši misijonierius kun. Kazimieras Černiauskas, MIC, kuris po kelių mėnesių grįžta į Argentiną ir galėtų tuos dalykus nusivežti.

Visi aukotojai bus atmenami misijonierių maldose ir bus jų darbų ir nuopelnų dalyviai. Daiktus ir aukas Argentinos misijoms siųskite Provincijos Ekonomo adresu:

Rev. Vincent Andriūška, MIC
6336 S. Kilbourn Ave
Chicago 29, Ill.
Tel. LUDlow 2-1666

didžiausia visos krikščionijos moterimi. Iš tikrųjų, sunku būtų rasti didesnę. Todėl ir jos kultas plačiai pasklides visame pasaulyje. Už savo nuopelnus tėvynei ji kartu su šv. Pranciškum Asyžiečiu paskirta visos Italijos globėja. Jos dvasiška šeimyna po jos mirties ne tik nesumažėjo, bet apėmė dar daugiau sielų, trokštančių, siekti tobulybės.

Šv. Katarinos šventė yra balandžio mėn. 30 dieną.

Su mūsų bendradarbiais

**Marijonų Bendradarbių Draugijos
Garbės narė**

A. † A.

ANTANINA JOHNSONIENĖ

4936 W. 14th St., Cicero, Ill. mirė
1960 m. spalio 29 d.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias už mirusios vėlę, o bendradarbiai, pavesdami jos vėlę Dievo gailestingumui, prašomi sukalbėti rožančiaus dalį.

**Marijonų Bendradarbių Draugijos
Garbės narė**

A. † A.

BARBORA ALIŠAUSKIENĖ

2915 So. Emerald Ave., Chicago, Ill., testamentiniu palikimu įsirašė į Garbės narius; mirė 1960 m. bal. 26 d.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias už mirusios vėlę, o bendradarbiai, pavesdami jos vėlę Dievo gailestingumui, prašomi sukalbėti rožančiaus dalį.

**Marijonų Bendradarbių Draugijos
Amžina narė**

A. † A.

MARCELĖ KLEINOTIENĖ

121 Parkview Ave., Lowell, Mass., mirė 1961 m. kovo 25 d.

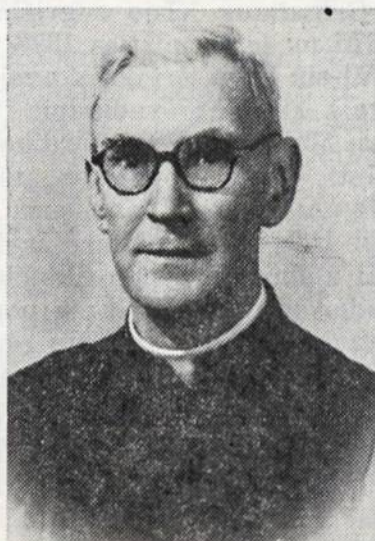
Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias už mirusios vėlę, o bendradarbiai, pavesdami jos vėlę Dievo gailestingumui, prašomi sukalbėti rožančiaus dalį.

**Marijonų Bendradarbių Draugijos
Garbės narys**

CHARLES VILKAS,

kuri įrašė į Garbės Narius Povilas ir Marija Masiokai, Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias už velionio sielą, o bendradarbiai, pavesdami jo vėlę Dievo gailestingumui, prašomi sukalbėti rožančiaus dalį.

Kun. dr. Stanislovas Škutans, M.I.C., marijonų vienuolijos vyriausias vadovas, atvyko į JAV vienuolijos reikalais. Jis aplankys visus marijonų vienuolynus, susipažindamas su darbais ir visa padėtimi. Oficialus apsilankymas yra daromas kas treji metai.

Šiais metais jam sueina 60 gyv. metų. Kuni-gu įšvęstas 1930 m. IV. 6 d.

▼ Lietuvoje, Klaipėdoje komunistai suėmė kleboną kun. Liudą Povilonį ir jo vikarą. Kaltina, kad neteisėtai pirkęs bažnyčiai statyti medžiagą. Bažnyčia pastatyta erdvi; jos pašventinimas turėjo būti pernai, 1960 m. rugp. 15 d., bet komunistai neleido ja naudotis.

Nauju klebonu paskirtas kun. Aleks. Kinderis, o vikaru kun. Bertašius.

▼ Povilas ir Marija Masiokai įstojo į Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės narius, įnešdami \$100.00 dol.

▼ Prieš 50 metų pradėjo eiti mėnesinis katalikų šviesuolių žurnalas "Ateitis". Sukaktuvės paminėtos Chicago, Ill., šaunia puota, kurios metu kalbėjo J. E. vysk. V. Brizgys, konsulas dr. P. Daužvardis, kun. V. Dabušis, Dr. A. Damušis, inž. A. Rudis, L. Šimutis, prel. M. Krupavičius, dr. A. Ambrozaitis, kun. J. Kidykas, S. J. Sekė graži meninė puotos dalis.

Lietuvos diplomato sūnaus kunigystės kelias

Kovo 18 d. Romoje lietuvių bičiulis kardinolas Aloyzas Traglia išventino į kunigus Audrį Juozą Bačkį, ilgamečio Lietuvos atstovo Prancūzijoje, dabar Lietuvos Pasiuntinybės Vašingtone Patarėjo dr. Stasio Antano Bačkio ir uolios visuomenininkės Onos Galvydytės Bačkienės sūnų. Iškilmėse dalyvavo tėvai, atvykę iš Vašingtono ir vyresnysis brolis daktarantas bei valdininkas Ričardas iš Prancūzijos.

Jaunasis kun. A. J. Bačkis gimė Kaune 1937 m. vasario 1 d. Sekančiais metais su tėvais nusikėlė į Paryžių, kur baigęs gimnaziją ir vienerius metus studijavęs aukštąją matematiką, stojo į šv. Sulpicijaus kunigų seminariją. Katalikų Institute įsigijęs filosofijos bakalauratą, nuo 1957 m. gyveno šv. Kazimiero kolegijoje Romoje ir studijavo vietos Grigaliaus universitete teologiją. Ją baigs šiemet licencijato laipsniu. Visuomeninėje veikloje uoliai reiškėsi Paryžiaus bei Romos ateitininkų draugovėse ir prancūzų skautuose, ypač socialinėje bei religinėje jų veikloje.

Pirmas iškilmingas šv. Mišias atlikė kovo 19 d. Romos šv. Kazimiero kolegijoje. Asistavo dvasios vadovas kun. dr. V. Balčiūnas ir kauniškiai kun. dr. J. Aviža, kolegijos vicerektorius ir istorikas kun. R. Krasauskas, nes primicijantas pasiskyrė Kauno vyskupijos tarnybai. Pamokslą pasakė kolegijos rektorius prel. dr. L. Tulaba. Mišiose ir priėmime dalyvavo LDŠ S. Lozoraitis šeima, Min. S. Girdvainis ir lietuvių kolonija. Šalia žodinių sveikinimų suplaukė apie 200 telegramomis ir raštu. Vakare kunigas tarė žodį per Vatikano radiją į Lietuvą.

Sveikinimus išreiškė arkiv. A. Samorė, iš Vatikano Valstybės Sekretorijato, vysk. V. Brizgys, vysk. J. Rupp, Paryžiaus arkiv. kardinolo Feltn pagelbininkas, tarptautinės katal. spaudos sąjungos gen. sekretorius E. Gabel, daug kitų lietuvių ir kitataučių dvasiškių. Šalia gausių lietuvių visuomenin-

kų, spaudos bei kultūros darbuotojų sveikino diplomatai ir jų šeimos: Min. B. K. Balutis, Kajeckai, Balickai, Budriai, Daudžvardžiai, Lanskoranskiai, Liutkai, garbės konsulai H. L. Dubly ir H. Mallet.

Kovo 20 d. primicijantą su tėvais ir Min. S. Girdvainiu pobūvin pasikvietė Prancūzijos ambasadorius prie šv. Sosto ir ponia de la Tournelle. Kitus priėmimus surengė Min. Lozoraitis ir Min. Girdvainis, Marijonai ir šv. Kazimiero kolegija. Kovo 24 d. priėmė arkiv. A. Samorė, savo diplomatinę tarnybą kadaise pradėjęs Lietuvoje. Kovo 26 dieną primicijantas, saviškių atlydėtas, pamaldas atlikė lietuvių saleziečių mokykloje Castelnuovo don Bosco, Velykų pirmą dieną Paryžiaus lietuviams ir Atvelykyje mokslo draugams prancūzams. Čia priėmimus suruošė Liet. Bendruomenė, brolis dr. R. Bačkis prancūzams ir ateitininkai.

Kun. A. J. Bačkis bal. 9 d. grįžo į Romą tolimesniam mokslui.

Tėvai dr. S. A. ir Ona Bačkiai į Vašingtoną išskubėjo jau bal. 5 d. Su geriausia linkėjimais primicijantą palydinti į kilnią pasiuntinybę, peršasi mintis, kad diplomato šeimos sūnus Bažnyčios ir Lietuvos labai toliau pasuktų bažnytinės diplomatijos keliu per tos rūšies Romos akademiją. Dabar, regis, būtų ypatingai patogus bei naudingas laikas lietuviams ir šia kryptimi ledus laužti.

Kun. S. Matulis, MIC

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ Penki tūkstančiai prancūzų karių padarė maldininkų kelionę iš Paryžiaus apylinkių į Chartres katedrą Palmių sekmadienį. Jaunų maldininkų parvyzdys ir viešos maldos jaudino žiūrovus.

▼ Pietų Korėjoje dirbančios misijonierės seselės pranešė, kad 1960 m. padėjo pasveikti 83.633 ligoniams, suteikė krikštą 1.898 ir 990 paruošė krikštui, pamokydamos suaugusius jų namuose.

▼ Brolio D. Sebastijono, 72 m., laidotuvėse, Ammendale, Mr., prisiminta, kad trys jo broliai ir trys seserys yra vienuoliai. Iš vienos šeimos Dievas pašaukė net septynis savo tarnybai.

▼ Kanadoje vasarą bus surašinėjami žmonės. Spėjama, jog iš 18.250.000 kanadiečių bus apie 8,212.500 katalikų, arba 45%. 1951 m. katalikų buvo 6.069.496 ir sudarė 43.25% visų gyventojų.

▼ Montevideo, Urugvajuje, katalikų vadai, naudodamiesi draugiškais santykiais tarp Bažnyčios ir Valstybės, rimtai svarsto įkurti katalikišką universitetą. Tam žygiui gavo tautinės tarybos pirm. dr. Edv. V. Maedo pritarmą.

▼ Amerikos Katalikų Universiteto Vašingtone dramoms kuopa išvyksta geg. 5 d. Europon penkioms savaitėms. JAV karių įguloms vaidins Šekspyro (Shakespeare) Venecijos pirklių.

▼ New Delhi, Indija. Katalikai pradėjo pernai skelbti vietos laikraščiuose apie katalikų mokslą. Per 3.000 asmenų įsirašė į korespondencijos kursus, o 5.200 nekatalikų teiravosi apie Kristaus mokslą. Laiškai yra gera priemonė pasiekti toli esančius gerus žmones.

▼ Rytų Vokietijoje, kurią valdo komunistai, dar yra užsilikę 1,433 katalikai kunigai ir 6.060 protestantų dvasiškių. Katalikai turi 39 ligonines ir 118 vaikų prieglaudų.

▼ Italijos vyskupai persergėjo tikinčius, kad savęs neįstatytų į doros netekimo pavojų, lankydami kino teatrus, kur nuolat rodomos smerktinos filmos, pilnos žiaurumų, nesuvaldymo ir lytinio išskrypimo.

▼ Iš New Britain, Conn., kilęs Kazimieras Gryckievič, S. A., yra išvestas Romoje bizanto-slavų apeigų kunigu. Jis gavo teisę taipgi laikyti šv. Mišias lotynų apeigomis.

▼ Komunistų laikraštis "Raudonoji Vėliava" Vilniuje rašo, kad katalikų tikėjimas Lietuvoje neužslopintas ir neišnykęs. Ypač pyksta pavergėjai, kad katalikai vyksta melstis ištisomis ekskursijomis į Aušros Vartus, tam panaudodami komunistų turimus sunkvežimius. Giriasi, suradę Kaune du slaptus vienuolynus.

▼ Pietų Lenkijoje buvo apklausinėti mokytojų 20-ies seminarijų studentai, ar jie tiki Dievą, ar yra bedieviai. Komunistai pasipiktinę skelbia, kad jaunųjų mokytojų 85% yra tikintieji, kurie savo tikybinės pareigas pastoviai atlieka. Laikraštis "Argumenty" šaukiasi "pažangesnio auklėjimo".

▼ Bolivijoje 600 kunigų turi aprūpinti 4.000.000 gyventojų sielos reikalus. 130 kunigų yra iš JAV. 270 kunigų yra iš kitų kraštų. Italijos, Austrijos, Vokietijos, Ispanijos, Olandijos ir Kanados. Reikia dar bent 3.400 kunigų, kad būtų galima pasiekti dažniau visus tikinčiuosius. Vietoje gimusių kunigų yra labai mažai, apie 200.

▼ JAV Katalikų Vyrų Taryba susirinks Pittsburgh. Pa. geg. 4—7 d. išnagrinėti galimybes pagelbos federalinės valdžios privačioms mokykloms.

▼ New Delhi, Indija. Pirmieji iš Indijos kunigai misijonieriai yra pakviesti dirbti tarp Indijos emigrantų Britų Gvinėjoje. Juos sau pasirinko vysk. R. L. Guilly, S. J.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

▼ Šiomis dienomis atšventė kunigystės sidabrinį jubilėjų kun. Albinas Kiškūnas. Jis gimė 1910 m. rugs. 20 d., į kunigus išvestas 1936 m. bal. 18 d.

▼ Cleveland, Ohio Liet. Bendruomenės pirmosios apylinkės valdyboje dirba: pirm. F. Eidimtas; vicep. — K. S. Karpius; sekr. — K. Matulionis; išd. — Alb. Karsokas; soc. reik. — A. Lūža; parengimų ved. — A. Balys; kult. reikalams — A. Andrašiūnas.

▼ Balfo Centro reikalų vedėjas pranešė, kad per pirmus tris šių metų mėnesius Balfo Centras turėjo arti 23.000 dol. pajamų, o pernai tuo laiku turėjo \$30.807 dol. Be to, gavo gėrybių vertės 34.000 dol.

Daug labdarybei dirba Chicagoje kun. B. Sugintas.

▼ Cleveland, Ohio Lituanistinė mokykla turėjo puošnų vakarą. Mielai nutekė susirinkusius 15 jaunų kanklininkų ir šokėjų būrys. Tai mokytojų: O. Mikulskienės ir J. Gailiūšytės darbo vaisiai.

Klausytojai susižavėjo Alf. Mikulskio sudarytu vyrų oktetu. Darniai ir gražiai dainavo V. Raulinaitis, J. Stempužis, Edm. Čapas, V. Giedraitis, K. Marcinkevičius, B. Auginas, A. Liutkus, Pr. Petraitis.

▼ Boston, Mass. šv. Petro parapijos metinės puota bus geg. 14 d. lietuvių piliečių klube.

▼ "Tėviškės Žiburiai" — savaitraštį leidžia Kanados Liet. Katalikų Kultūros Draugija. Jos vadovybę sudaro: kun. A. Ažubalis, kun. Placidus Barius, OFM, J. Andriulis, V. Ukupis, A. Bubelis, Vl. Sonda ir S. Čepas.

▼ Aštuonios lietuvių taupymo bendrovės Chicagoje, anot Illinois valstybės taupymo bendrovių žinių, turi turto daugiau 102 milionų dol. Jos priklauso Lietuvių Lygai.

▼ Los Angeles, Calif., šv. Kazimiero parapijos vaikučių pirmoji Komunija bus geg. 7 d. Kasdien vakarais 7 val. bus gegužinės pamaldos; tik sekmadieniai — tuoj po sumos.

▼ Toronto, Ont. Prisikėlimo parapijoje sudaryta 170 suaukotų drabužių siuntinių. Į Suvalkų trikampį lietuviams pasiūsta 100 siuntinių ir 10 į Vokietiją ligoniams lietuviams sanatorijose Liksiems išsiūsti pritrūko pinigų. Kanados Liet. Kat. Moterų draugijos vietinis skyrius pravedė rinkliavą ir tikisi šį gailėstingumo darbą pabaigti.

▼ Toronto Lietuvių Namai įsteigti 1952 m. Šėrininkai sudėjo apie 16.000 dol. Namai nupirkti išsimokėjimui už 45.000. Jaučiamas reikalas juos padidinti, bet turimos skolos (\$18.300 dol.) to neleidžia daryti.

▼ Baltimore, Md. Vietos Liet. Bendruomenė planuoja duoti per radio gerai paruoštą anglų kalba programą, minint beteisio trėmimo ir lietuvių sukilimo įvykius birželio mėnesį.

▼ Miami, Fla. Miami lietuvių choras pasižadėjo dalyvauti Amerikos Kanados II Dainų šventėje liepos 2 d. Chicagoje. Chorui gambiai vadovauja Anita Navickaitė-Karns. Choras yra išmokęs beveik visas lietuviškas, tautos dvasią keliančias dainas. Veikia nuo 1950 m.

▼ Rockford, Ill. Lietuvių vyrų choras davė neeilinį koncertą lietuvių klubo salėje bal. 16 d. Chorui vadovauja A. Linas.

GERIAUSIA DOVANA MOTINAI
MOTINOS DIENOS
 MIŠIŲ NOVENA

kuri bus laikoma gegužės 6—14 d.

TĖVŲ MARIJONŲ VIENUOLYNE

6336 So. Kilbourn Ave.
 Chicago 29, Ill.

- ▼ Yra gera įteikti gėlių gyvai motinai ar gėlėmis papuošti mirusios kapą, bet dar geriau paaukoti jai dvasinių gėlių — šv. Mišių noveną.
- ▼ Prisiųskite savo motinos vardą, kad galėtume įjungti ją į **Motinos Dienos Noveną**. Pažymėkite, ar ji gyva, ar mirusi.
- ▼ Kviečiame įrašyti šion novenon taip pat močiutes, pamotes, krikšto, sutvirtinimo motinas, uošves ir kitas.
- ▼ Pasinaudokite šiuo lapeliu. Siųskite jį adresu:

 MARIAN FATHERS, 6336 S. Kilbourn Ave., Chicago 29, Ill.

Įrašykite šiuos asmenis į **MOTINOS DIENOS MIŠIŲ NOVENĄ**:

☐ gyva
☐ mirusi |
|--|

Mr. Mrs. Miss.

Adresas

Miestas zona Valstybė.....

.....

parašas